

og som der vistnok ogsaa kan reises nogen Tvivl om, nemlig Bestemmelsen om, at der ikke her til Landet maa indføres til Forhandling Kjøb af stort Kvæg, Heste o. s. v. Det vil erindres, at i Lovforslaget var dette Forbud imod Indførsel kun gjældende paa de Steder, hvor man havde indført den skarpe Kontrol med Slagtning af Kreaturer; men da Udvalget mente, at der skulde finde en ensartet Kontrol Sted over hele Landet, altsaa i alle Jurisdiktioner, saa mente man ogsaa, at man burde gaa dertil, at lade den samme Regel imod Indførsel af slagtet Kjøb her til Landet være gjældende over det Hele. Nu er jeg iøvrigt bleven opmærksom paa — hvad ikke tidligere har været mig bekendt — at dette Forbud kan ramme Kjøbenhavn temmelig stærkt, idet der her til Kjøbenhavn indføres en stor Mængde slagtet Kjøb fra Sverrig. Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal opretholde dette Forbud eller ikke, skal altsaa ogsaa blive Gjenstand for en nøie Overveelse imellem 2den og 3die Behandling; men naar man i det Hele vil have en alvorlig Betryggelse imod, at Kjødet af usunde Kreaturer falsholbes, saa kan det nok være, at man gjør rettest i at opretholde dette Forbud, fordi der jo vistnok fra vore Brødre hinsides Sundet kommer ikke saa lidt Kjøb, som er af meget slet Beskaffenhed. Dette er, hvad jeg har at bemærke til Udvalgets Forslag.

Jeg skal derefter tillade mig at tale om Mindretallets Forslag om Slagtehus. — Naar det fra alle Sider er erkjendt, at Sikkerhed for, at usundt Kjøb ikke bliver Gjenstand for Forhandling, ikke kan skaffes tilveie undtagen ved den Kontrol, som offentlige Slagtehusse tilstede, og naar det er erkjendt, at der er Trang til at skaffe en saadan Sikkerhed tilveie, for at der dog kan være et Sted, hvor Befolkningen kan gaa hen at kjøbe Kjøb med Sikkerhed for, at det er sundt, saa forekommer det mig, at den næste Slutning maatte være den, at der bør tilveiebringes offentlige Slagtehusse. Derom har Udvalget egentlig heller ikke været uenigt, men som det vil ses af den omdelte Betænkning, ligger Forskjellen imellem Flertallets og Mindretallets Betragtning egentlig deri, at Flertallet mener, at man bør overlade det til Kommunerne frie Bestemmelse, om og naar de ville tilveiebringe offentlige Slagtehusse. Saa længe som jeg har været i Nagsdagen og ogsaa tidligere har jeg altid holdt meget paa den kommunale Frihed; men den kommunale Frihed deler sig i to Grene, nemlig en positiv og en negativ Side. Den positive Side, nemlig Friheden til at handle, er ganske vist baade ved Loven og Profeterne indskrænket noget mere, end det forekommer mig at være nødvendigt; men derimod forekommer det mig, at Friheden til at undlade at handle, Friheden til at undlade at udrette noget egentligt Godt og Nyttigt for Befolkningen er ligesaa ubegrænset i Kommunerne som i Nagsdagen. Det

forekommer mig altsaa, at paa dette Gebet, hvor Friheden er ganske ubegrænset, kunde man nok gjøre en ganske lille Indskrænkning, og den Indskrænkning, som vi her have foreslaaet, er overordentlig lempelig, ringe og lidet søkelig; thi det Endringsforslag, som vi have tilladt os at stille, gaar ikke ud paa at paabyde, at Kjøbenhavn og disse 5 større Kommuner skulde til en vis forud bestemt Tid tilveiebringe Slagtehus; men det gaar kun ud paa at minde Kommunerne og at minde den høitærede Justitsminister om, at der er Trang til Tilveiebringelse af Slagtehusse. Lidet, naar disse skulde tilveiebringes, skal bestemmes af Justitsministeren, men, vel at mærke, efter Forhandling med Kommunens Bestyrelse og under Hensyn til alle Forhold i Kommunen. Med Hensyn dertil tror jeg ikke, at Regjeringen paa nogen Maade kan ventes at ville gaa Kommunerne for nær; den vil rette sig efter deres økonomiske Forhold og efter alle andre Forhold; men den foreslaaede Bestemmelse giver en nyttig Paamindelse til Kommunerne og til Justitsministeren om, at dette er et Forhold, som der er Grund til at stræbe hen til at faae ordnet. Med Hensyn til et andet Punkt, som det ærede Flertal maaske har været noget ængstelig for, nemlig Bestemmelsen om, at, naar et saadant offentligt Slagtehus er tilveiebragt, det da kan paabydes, at Kjøb, som indføres fra Landet til Kjøbstaden, skal føres gennem Slagtehus og der synes, da vil jeg ogsaa i den Henseende gjøre opmærksom paa, at der ikke staar i Forslaget, at et saadan Syn af Kjødet fra Landet skal finde Sted, men der staar, at det ved Vedtagt kan bestemmes, at det skal finde Sted, og i den Henseende maa selvfølgelig Kjøbstadens Bestyrelse, som i Virkeligheden for at betrygge Befolkningen og navnlig for ikke at tilveiebringe nogen Jordbyrelse af Kjødet, er nødt til at tage Hensyn til, at der kan indføres Kjøb fra Landet, træffe saadanne Bestemmelser, at Landslagternes Interesser ikke gaas for nær. Det kan ske dels derved, at man f. Ex. hvis Slagtehuset ligger paa et affides Sted, indretter til visse Tider, navnlig Torvedagene et Tilfynslokale paa et bekvemt liggende Sted, hvor dette Syn saa kan foregaa. Jeg kan altsaa ikke se, at der er nogen Grund til at negte Forslaget sin Stemme. Men der næres tillige Frygt for, at Kommunerne økonomiske Interesse skulde lide Skade ved at tilveiebringe offentlige Slagtehusse, og at man derhos trygt kan stole paa, at Kommunerne af sig selv uden noget Paalæg derom ville tilveiebringe saadanne Slagtehusse. Men hvor megen Tillid jeg end kan have til den kommunale Styrelse, har jeg dog ikke nogen stor Tillid til, at den omhandlede Foranstaltning vilde ske ret hurtigt. Man behøver jo i den Henseende kun at se hen til Kjøbenhavn, hvor det i 1814 blev paabudt at tilveiebringe et offentligt Slagtehus. Derefter, da Koleraperioden kom, og man fik nogen Angst,